

na
er-
se
ih
no-
e-
je
a-
je
a-
je,
ke
o-
iz-
ov-
o-
r-
sh
-
p-
v-
č-
ti-
e-
j-
k-
a-
o-
r-
t-
o-
n
v-
r-
il-
7-
ri-
v-
l-
a

ladjo, s katero je še v istem letu svoje znamenite polete napravil. Zdaj šele je vse priznalo velikansko vrednost njegove iznajdbe in država mu je dala potrebna nadaljna sredstva na razpolago. Kratko pred začetkom vojne dogradil je Zeppelin 25. zračno ladjo. Koliko jih ima Nemčija danes, je javnosti neznano; ali svoražniki so že pred daljšim časom število nemških „Zeppelinov“ cenili na več kot sto. O veliki vrednosti teh zračnih ladij kot poizvedovalno in napadalno orožje nas je vojna podučila. Orjaške ptice Zeppelina so že krožile nad Parizom in Londonom in širile strah ter grozo. Tako je zamogel grof Zeppelin umreti z zavestjo, da je svoji domovini izredno visoke koristi prinesel.

Mayfarth'ov Separator

v vseh deželah, ki jih potrebujejo, kot najz-
borejši in najcenejši, takoj dobivši

stroj za posnemanje mleka

Izdelovanje na uro ca:	
Št. 0 —	65 litrov
" 1 —	120—130 "
" 2 —	220—250 "
" 3 —	120—130 "

Ilustrirani katalog št. 1087 za-
stoj in franko.

Ph. Mayfarth & Co.

Dunaj, II, Taborstrasse 71
fabrike kmetijskih in obrtnih strojev.
Išče se zastopnike.

Razno.

Odklikovanje. S signum laudisom je bil za svoje zasluge na fronti odklikovan komandant prostovoljnih strelcev, načelnik mestnega urada v Ptujju g. Leopold Girtler. Čestitamo!

100-letna begunka. Na gradu Vurmberg pri Ptujju grofa Herbersteina živi že več mesecev sem 220 beguncev, večinoma iz juga in starejši ljudje. Med njimi se nahaja neka žena Angela Xilovih iz Valle na Primorskem, ki je bila dne 3. marca 1817 rojena. Praznovala je torej te dni 100-letnico svojega rojstnega dneva. Ko je graščak lansko leto obiskal svoja posestva na Spodnjem Štajerskem, posetil je tudi begunski tabor in se ga je že tedaj opozorilo na to staro. Na njegovo odločitev se je rojstni dan starke tudi lepo praznoval. Žena dobila je poleg drugih daril tudi lepo svoto denarja. Najstarejši sin žene je že 79 let star in stari oče večih vnukov.

Dva dolgooprsteža. Pomočnik mesarja Urbana v Ptujju, Peter Soginsky šel je zadnjič zvečer skozi Bismarckgasse in nesel zavoj. Mestni stražnik Fleischacker ga je vstavil in vprašal, kaj da ima v zavoju. Rekel je, da umazano perilo. Ali stražnik je natančno pogledal in videl, da se nahajajo v zavoju čreve. Peljal je fanta na stražnico, kjer so našli v njegovih hlačah skriti (!!) še dve braunšvajski klobasi. Poizvedba je doglala, da je Soginsky 18 kron vredne čreve in 7 K 20 h vredne klobase svojemu gospodarju ukradel. Napravili so še hišno preiskavo in našli še dve ukradeni klobasi v vrednosti 8 K 40 h, 70 dek špeha v vrednosti 6 kron in en par eraričnih čevljev, od katerih pravi Soginsky, da jih je kupil od nekega pomočnika iz Brega za 44 kron. Policija je aretirala istotako pri Urbanu uslužbenega pomočnika

Rajmunda Adrysek. Pri temu se je našlo kos špeha v vrednosti 1 K 60 h, ena braunšvajgera v vrednosti 8 K 20 h, en par skoraj novih eraričnih čevljev, katere je baje od nekega vojaka za 50 kron kupil. Oba dolgooprsteža sta bila kazenski sodniji izročena.

Smrtni slučaj. Piše se nam iz Spodnje Poljskave, da je dne 5. t. m. umrl, spreviden z sv. zakramenti za uniražoje v 83. letu svoje starosti g. Sebastijan Mayer. Pokojni bil je dolgoletni posestnik in večletni občinski odbornik. Udeležil se je svoječasno tudi vojne proti Italiji. Rajnik bil je vrlo naprednega mišljenja in od začetka naročnik „Stajerca“. Njegov vnuč nahaja se kot četovodja na bojišču in je bil pred kratkim z železnim križcem na traku hrabrostne medalje odklikovan. Bodi vrlenu možu zemljica lahka! Počivaj mirno v domači zemljici, ker vidimo se spet nad zvezdami!

Iz Mezgovca pri Možganjcih se nam poroča: Odklikovan je bil s srebrnim zaslužnim križcem s krono ognjičar Franc Vilenik od 6. havčičnega polka št. 6. Čestitamo!

O slovenskem časopisju piše zadnja graška „Montagszeitung“ m. dr.: „Stališče, ki ga zavzema slovensko časopisje napram nemškemu prebivalstvu, nemškimi korporacijam itd., postaja v zadnjem času zopet jasnejše. Pri temu se dobi n. pr. v Ljubljani toleranco cenzure, za katero je drugo časopisje lahko zavida. Pa tudi slovenski časopisi na Spodnjem Štajerskem pričevajo polagoma zopet s starim narodnim sovraštvom. Značilne za to so n. p. sovražnosti, ki jih hoče razširiti med slovenskim prebivalstvom slovensko-klerikalna, v Mariboru izhajajoča „Straža“ proti ptujskemu okrajnemu zastopu. Vojna je velikemu delu slovenskega prebivalstva prinesla drugo naziranje o nemškem narodu, kakor je to gotovim slovenskim listom ljubo; vojaki, ki prihajajo od fronte, prinašajo nova izpoznavanja v domovino in za slovensko časopisje obstoja „nevarnost“, da bi iz vojne prineseno prijateljstvo do nemštva, sporazumnost, v zvezi z znanimi slovensko-narodnimi dogodki pred vojno in po izbruhu vojne v slovenskem prebivalstvu vso drugačno politično atmosfero vstvarili, nego bi bilo to slovenskemu časopisju ljubo in da bode to izgubilo vladanje nad prebivalstvom. Tu se mora z staroznanimi sredstvi nastopiti, da se zbudi stare strasti. (List govori potem o znani hujškariji proti ptujskemu okrajnemu zastopu in pravi nadalje:) Čudno je pri temu, da politična cenzurna oblast pusti izhajati take hujškajoče iznajdbe „Straže“.

Sleparka. Sprejeli smo sledeči dopis: Slavno uredništvo perijodične tiskovine „Stajerca“, Ptuj. Sklicujoč se na § 19 tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862 prosim, da blagovolite priobčiti z ozirom na notico v Vašem cenjenem listu z dne 4. marca 1917 št. 9 pod naslovom „Sleparka“ v prihodnji številki Vašega cenj. lista na istem mestu in z istimi črkami sledeči popravek: Ni res, da bi bila prišla jaz k neki kmetici v Stopčah čes, da me je teta poslala, da bi mi ona dala špeha, da ga pošljem svojima sinovima na bojišče. Res pa je, da sem šla jaz s svojo sestro Terezijo dne 19. februarja 1917 v Stopče po naročilu svojih starišev, da kupim pol kg slanine, katero sem pozneje pri kmetici Kitek v Stopčah tudi kupila. Sinov pri vojakih sploh nimam, ker je moj najstariš otrok star šele 7 let. Ni res, da bi bila jaz pred dobrim letom na enaki način v spremstvu enakovredne tovarišice izvabila od svoje tete mesa, špeha, kruha in 10 K denarja, in da bi bila vso to blago s svojo tovarišico delila in z njo povžila in denar zapravela. Pač pa je res, da sem šla jaz pred dobrim letom s svojo znanko Nežo Lekše k svoji teti Mariji Žerjav v Novo cerkev, katera mi je na mojo prošnjo za mojo družino dala pol kg špeha, hleb kruha in par jabolk ter posodila 10 K. Tudi ni res, da bi bila dotična teta vso stvar nanznanila k sodišču, pač pa je resnica, da je tožila na vrnitev posojila. — Lava, dne 5. marca 1917. — Leopoldine Korpar. — (Zdaj ima naš dopislik besedo. Op. uredništva.)

Tečaj za kulturo zelenjave. Na mariborski deželni sadjarski in vinogradniški šoli vrši se dne 16. in 17. aprila 1917 tečaj, na katerem se bode podučevalo teoretično in praktično nasad najbolj razširjenih vrst zelenjave. Tečaj je brezplačen. Naznanila je vpsolati do 5. aprila ravnateljstvu imenovanega zavoda. (Glej tudi inzerat v današnji številki!)

Pastirsko pismo knezoškofa sekauskega se je v nedeljo raz vseh prižnic prečitalo. Pismo vsebuje prošnjo na kmete, da naj ti živila za težke delavce v župnijskih uradih oddajajo. Prosi se zlasti za mast, jajca, svinjsko meso, klobase, sir, zelje in repo, suho sadje, fižol, lečo, grah in vsako vrsto zinske zelenjave. Darila se bodo po zmernih, od namestnje določenih cenah, težkim delavcem izročila. Izpukiček se bode po plačilu gotovih izdatkov izročilo župnijskim ubožnim blagajnam. Kmetec se ni treba bati, da bi jih vsled oddaje oblast zaradi prikrievanja pri prejšnjih oddajah nadlegovala. Nabiranje se bode vršilo od 18. do 25. t. m. Kakor znano, je škof v Linzu ob Božiču izdal enako pastirsko pismo in imel z njim tudi lepe uspehe. Takrat se je pa mestnemu ubožnemu prebivalstvu darila za stonj oddajalo. Čujemo tudi, da pripravila lavantinski knezoškof enako pastirsko pismo.

Preostanek mašnih denarjev. Kakor poroča „D. W.“, se je odpodlalo na knezoškofijski ordinarijat v Mariboru več tisoč kron preostanka iz za sv. maše plačanih denarjev. V težkem vojnem času meni kmetijsko prebivalstvo s pridnim plačevanjem za sv. maše splošno bedo zmanjšati. To plačevanje je tako veliko, da duhovščina niti v položaju ni, mnogoštevilne plačane sv. maše brati. Tako se je v celjskem okraju tekem enega meseca nad 500 sv. maš plačalo. Ali bize bilo Bogu dopadljivo, ako bi se ogromne svote tega denarja raje izročilo skladi zoper bedo ali pa stradajočemu prebivalstvu?

V Brežicah se je mudil znani učenjak in preiskovalec potresov profesor Belar, da bi dogljal moč še vedno trajajočih zemeljskih sunkov. Dne 25. p. m. je imel potem predavanje o uspehih svojih preiskav. Povedal je, da se nahajajo Brežice ravno na sredi potresnega ogrojišča, tako da je splošno razrušenje razumljivo. Sedanji sunki, ki se jih še vedno čuti, imajo le še 1/3 moči glavnega sunka. To je dokaz, da se zemlja pomirja in da sme prebivalstvo iti na zopetno zgradbo uničenih domov.

Vlom nasproti policijski stražnici. V noči na 6. t. m. vlomili so v Mariboru pod zaščitjem teme skozi dvorišče tatovi v prodajalno trgovca z mešanim blagom Lainschitz, ki se nahaja ravno nasproti policijske stražnice. Tatovi so odnesli mnogo živil vsake vrste ter nekaj denarja.

V mrtvašnici skrito žito. Dne 8. t. m. našla je žitna komisija na Humu pri Ormožu v mrtvaški kamri 2 in pol hektolitra koruze skrite. Koruzo se je seveda svojemu namenu oddalo.

Za koroške vojne invalide. Opat benediktinskega samostana v Tanzenbergu na Koroškem, Bonifac M. Ecker, je kot izraz hvale za varstvo in branjenje koroške kronovine daroval 11.100 kron za koroške vojne invalide oz. za možstvo d. inf. reg. št. 4. Obresti te svote se bodo vsako leto na cesarjev rojstni dan med revne in potrebne vojne invalide razdelile.

Nevarni tat. V Langeggju na Koroškem opazila je posestnica Unterkircher, ko je prišla domu, da je eno okno razbito. V sobi zbiral je neki tujec ravno živila in druge stvari. Ko ga je zaklicala, je dejal: „Glej, da se izgubiš, drugače te ubijem!“ Na mizi poleg njega ležala je sekira. Žena je klicala na pomoč, ali predno je ta prišla, je mož odšel. Pravi, da je tat znani vlomilec Franc Kramer, ki je pred kratkim iz okrajne sodnije v Velikoven usel.

Pod voz je prišel vsled splašanja konj mestni delavec Jurij Tepitschnig v Ce-